

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: AsSR K. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2023 roku

w sprawie E. U.

s. (...) zd. Ż.

ur. (...) w B.

obwinionej o to, że w okresie od dnia 10 grudnia 2021 roku do dnia 03 listopada 2022 roku w B., przy ul. (...) na posesji nr (...) hałasem spowodowanym do należącego do niej psa, który uporczywie szczekał zakłócała spójność oraz spoczynek nocny, co stanowi uciążliwość dla mieszkańców posesji ul. (...) w B., tj. J. A., H. A., P. A., T. A. i W. K., tj. o czyn z art. 51 § 1 k.w.

z urzędu

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na podstawie art. 62 § 1 k.p.w. i art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w.

p o s t a n o w i a

odmówił wszczęcia postępowania przeciwko E. U., o czyn z art. 51 § 1 k.w.

UZASADNIENIE

Do tutejszego Sądu w dniu 10.02.2023 r. wpłynął wniosek o ukaranie E. U. za czyn polegający na tym, że w okresie od dnia 10 grudnia 2021 roku do dnia 03 listopada 2022 roku w B., przy ul. (...) na posesji nr (...) hałasem spowodowanym do należącego do niej psa, który uporczywie szczekał zakłócała spójność oraz spoczynek nocny, co stanowi uciążliwość dla mieszkańców posesji ul. (...) w B., tj. J. A., H. A., P. A., T. A. i W. K., tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zarzucane obwinionej we wniosku o ukaranie zachowanie nie wypełniało znamion wykroczenia z art. 51 § 1 k.w.

Wykroczenia określone w treści art. 51 k.w. zarówno w postaci podstawowej (§ 1), jak i kwalifikowanej (§ 2) można popełnić jedynie umyślnie. Potwierdza to Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 30 września 2002 r. (III KKN 327/02), stwierdzając, że istota wybryku spenalizowanego w art. 51 § 1 k.w. jest uzależniona od szczególnych znamion strony podmiotowej, charakteryzującej się umyślnym okazaniem przez sprawcę lekceważenia dla norm zachowania się. Jako że wykroczenia z art. 51 są znamienne skutkiem (wykroczenie materialne), należy brać tu pod uwagę zarówno umyślność zachowania się sprawcy, które zawsze jest umyślne, jak i umyślność wywołanego tym działaniem skutku, który może już być objęty zarówno umyślnością, jak i nieumyślnością. Czynność sprawcza polega na wybryku, którego

skutkiem będzie zakłócenie spokoju, porządku lub spoczynku nocnego, bądź też wywołanie zgorszenia w miejscu publicznym.

Tak więc zasadnicze znaczenie dla kwalifikacji zachowania z omawianego przepisu ma interpretacja pojęcia wybryku. Powszechnie przyjmuje się, że wybryk to zachowanie, które odbiega od przyjętego zwyczajowo postępowania w danym miejscu, czasie i okolicznościach, narusza czy lekceważy obowiązujące zasady współżycia społecznego. Przykładami wybryku może być właśnie, hałas jeśli tylko pozostawać będzie w sprzeczności z przyjętymi w danych okolicznościach normami postępowania, zasadami współżycia społecznego. Samo dopuszczenie się wybryku nie stanowi jeszcze wykroczenia z art. 51 k.w. - warunek karalności stanowią skutki wybryku w postaci zakłócenia spokoju publicznego, porządku, spoczynku nocnego lub też wywołanie zgorszenia w miejscu publicznym.

Tymczasem w zachowaniu E. U., nie sposób dopatrzeć się elementów pozwalających na nazwanie jej zachowania wybrykiem w sensie prawnym.

Zdaniem Sądu, zebrane w sprawie dowody wykazały ponad wszelką wątpliwość, że E. U. nie dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu, a zakwalifikowanego przez oskarżyciela publicznego jako wykroczenia z art. 51 § 1 k.w., albowiem opisane we wniosku o ukaranie zachowanie obwinionej, w ogóle nie nosi znamion wykroczenia.

Zdaniem Sądu odczucia pokrzywdzonych, którzy wskazywali okoliczności powodujące, że dochodzące z posesji obwinionej odgłosy szczekania psa były przez nich odbierane jako nazbyt głośne i uniemożliwiające im wypoczynek, nie wystarczyły do uznania sprawstwa obwinionej E. U..

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań samych pokrzywdzonych, nie sposób zarzucić obwinionej braku dbałości o to, by jej pies nie stanowił zagrożenia lub – co bardziej istotne – uciążliwości dla otoczenia. Jak wynika z akt sprawy, obwiniona w żaden sposób nie stwarza sytuacji, które drażniłyby jej psa i powodowały jego szczekanie, nie drażni ani też nie znęca się nad zwierzęciem, pies ma zapewnione właściwe warunki bytowe.

Oceniając zachowanie obwinionej w ujęciu przesłanek ustawowych wykroczenia stypizowanego w art. 51 k.w. nie sposób pominąć również i tego, iż nie każda emisja hałasu przekraczająca dopuszczalne normy podpada pod ten przepis, jeżeli działaniu sprawcy nie można przypisać umyślności, tak jak w omawianym przypadku.

Podkreślić jednocześnie należy, niniejsze orzeczenie zapadł dlatego, że materiał dowodowy nie pozwalał na poczynienie ustaleń faktycznych tego rodzaju, że obwiniona nie dopełniła obowiązku dbania o swojego psa w ten sposób by nie stanowił uciążliwości dla otoczenia zakłócając spoczynek nocny pokrzywdzonym przez uporczywe szczekanie.

Wobec powyższych okoliczności, Sąd odmówił wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

AsSR K. K.

ZARZĄDZENIE

Bardzo Proszę:

1. odnotować postanowienie;
2. odpis postanowienia doręczyć obwinionej z pouczeniem, pokrzywdzonym z pouczeniem, oskarżycielowi publicznemu
3. akta z pływem lub za 21 dni.

B., dnia 16 luty 2023 r.

AsSR K. K.